

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovcu, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure popoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste za vsako krat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXVI.

V Celovcu, 12. januarja 1907.

Štev. 2.

Današnja številka obsega 6 strani.

Kaj hoče socijalna demokracija?

Socijalna demokracija in obrtniki.

Socijalna demokracija je nasprotnica obrtnikov in zastopa povsod interese velike industrije. Njen vzor bi bil, skovati iz vsega sveta eno veliko tovarno. Sodrugi Beer dejal je na dunajskem strankarskem shodu: „Brez velike industrije bi socijalna demokracija ne bila mogoča.“ In na tistem shodu rekel je socijalni demokrat Karpeles: „V mnogih vprašanih imamo skupne interese s kapitalisti. Kar ti zdaj zidajo, podevali bomo mi.“

Obrtniški stan pa hoče socijalna demokracija odpraviti. Rokodelstvo se smatra kot zastarelo pridelavanje. Braniti obrtnika se smatra kot nasprotovanje proti napredku, ki naravno preminja obrti v industrijo. In kjerkoli so delali postave v prid obrtnikov, protivili so se socijalni demokraciji.

L. 1905 je dejal socijalno-demokratski poslanec Eldersch v državnem zboru: „Odločno se bomo upirali postavi, ki bi hotela malo obrt braniti na stroške delavcev, ali v kvar razvoju naše industrije. Prepričani smo, da se mala obrt po tej poti ne da rešiti in se bomo proti takim predlogom najodločneje branili.“ V pre mnogih slučajih pa je najostreje nasprotje med tovarnami neizogibno; na pr. črevljarska obrt, krojaška obrt itd., se mora uničiti, če smejo veliki konfekcionarji v svojih tovarnah vse izdelovati. Treba je biti obema strankama pravičnim. Socijalna demokracija pa zastopa enostransko le veliko industrijo, zato se mora smatrati kot najhujša sovražnica obrtnikov.

In na dunajskem strankarskem shodu leta 1900 rekel je poročevalec Eldersch: „Če se naj reši mala obrt, naj si o tem gospodje belijo svoje glave, kakor jim drago.“ Čuditi se moramo le, da mali obrtniki v mestih in trgih ničesar ne store proti socijalno-demokratskemu gibanju, ki je v prvi vrsti zoper nje naperjeno! Na Dunaju so leta 1897 socijalno-demokratski obrtniki ustanovili lastno društvo. Leta 1898 (28. maja) so

se pritoževali pri strankarskem vodstvu: „Arbeiterzeitung se za nas ne briga, o naših zborovanjih, če so še tako dobro obiskana, molči, naših resolucij ne javlja, našega delovanja ne podpira, da, s svojim preziranjem mu škoduje. Na tihem se pa v delavcih goji neko mišljenje, ki bi bilo primerno za nasprotnika, ne pa za sotrudnike.“ In zaslepljeni obrtniki gredo vendar še za socijalno demokracijo.

Socijalna demokracija in kmeti.

Avstrija je večinoma poljedelska država. Izmed 26 milijonov prebivalcev jih je leta 1900 pripadalo še 13.700.000 poljedelstvu. Zato je socijalna demokracija tudi v agrarnem vprašanju morala zavzeti neko stališče.

Imeli so socijalni demokratje v Gradcu svoj strankarski shod, in tam se je sklenilo: „Socijalistična misel se mora zanesti na deželo, in najprej se moramo obračati na delavce in male posestnike, boj zoper klerikalizem se mora vršiti z vso odločnostjo.“ Iz gospodarskega programa le par točk: „Gozdi, travniki, vodne moči naj postanejo skupna last (Vergesellschaftung von Wald, Wiese, Wasserkraft).“

Znano pa je, da socijalna demokracija načelno hoče, da postanejo vsa zemljišča skupna last ljudstva. V Avstriji si tega pa ne upajo še popolnoma povedati, ker se še boje odločnega nasprotja posestnikov. Druga veljavna točka je: „Ustanovitev zadrug za poljedelske delavce (Landarbeitergenossenschaften), kmetiska sodišča, ki naj določujejo delavni čas, plačo najemniške pogodbe in dr.“ Te delavske zadruge bi bile na kmetih, kar so v večjih krajih strokovna društva, brezozirno bojne orodje socijalne demokracije. In sodišča, v katerih bi imeli socijalno-demokratski delavci večino, bi določevala delavni čas in plačo delavcev! Kmet, obstoj pri teh vrstah malo in premisli, kaj pride, če se odločno ne upreš liberalcem, ki so to gibanje med nas zanesli, in proti socijalni demokraciji, ki pripravlja boj zoper obrtnika in zoper kmetijskega gospodarja. V obče je kmetijsko vprašanje socijalnim demokratom, ker so oni večinoma le mestni delavci, nejasno. V enem so edini, to je izpovedal njihovi pisatelj Kautsky: deluje se z namenom, da se razseje po deželi setev revolucionarnega spoznanja, revolucionarnega navdušenja, „um den Samen revolutionärer Erkenntnis

und revolutionärer Begeisterung auf dem Lande zu säen.“

In leta 1903 pisal je imenovani Kautsky: „Dolžnost naše stranke je, prepričati kmete, da se jim pomagati ne da,“ — „den Bauern die absolute Rettungslosigkeit ihrer Lage klar zu machen.“

Da tak program kmetov ne privabi, je umljivo. Zato je Šramel na graškem socijalno-demokratskem shodu rekel: „Kmetov, ki kaj imajo, nikdar ne bomo dobili v svoje vrste.“

In ko se je govorilo o colnini, pričela se je strastna gonja zoper zastopnike kmetijstva, ker ti tirjajo, da se cena kmetijskih pridelkov varuje vsaj nekoliko s colnino. Kmete imenujejo oderuhe z živili — Lebensmittelwucherer! Kmet popušča poljedelstvo, ker mu dela ne plača, trudi se in dela, in delavska stranka ga imenuje oderuha ter trdi, da sta pšenica in rž predragi!

Za kmetске zadruge so rdečkarji sicer glasovali, ali le z namenom, da bi po zadrugah kmete lažje pridobili za socijalno demokracijo. Še rdečkarji niso pridobili mnogo kmetijskih delavcev. Kongres kmetijskih delavcev, ki se je vršil l. 1906 v Pragi, štel je šele 98 krajevnih društev, ki imajo vkup 3000 udov. Glejmo, da se zdaj z volilno reformo ne zanesse še večje nasprotstvo med kmeta in kmetijskega posla.

Kako socijalni demokratje dobivajo svojim društvom novih udov.

Socijalna demokracija se širi in raste ne povsod po prepričanju delavcev, marveč v mnogih slučajih le vsled nečuvvenega terorizma — to je: delavci se strahujejo, grozi se jim in preganjajo se, če ne pristopijo socijalno-demokratskim društvom.

Dne 27. junija 1905 pravil je občinski odbornik Kunschak v dunajskem občinskem odboru: „Bilo je l. 1892, ko se je jela širiti krščanska delavska organizacija. Tedaj so socijalni demokratje zvedeli, da je neki Franke ud krščanskega delavskega društva. Vsled tega so delavci gospodarja prosili, naj tega delavca odslovi, ker ni zaveden delavec in ni ud njihove organizacije. Gospodar je moral tega delavca odsloviti, in Franke se je moral iti učiti trgovine, ker med socijalnimi demokrati ni več mogel obstati. Kunschak je pravil še več slučajev. Njegov brat je stopil v delo pri tvrdki Siemens in Schuckert.

Podlistek.

Pisma iz jutrovega.

Jurij Trunk.

Na Galilejskem.

(Dalje.)

2. Nazaret in okolica.

Ženske so čudnega lica, mlajše deklice naravnost krasotice, otroci vsi ljubi kot angelčki, tudi obleka ni zanemarjena, vidi se, da so res pridne, kakor slovijo povsod, in da delajo najzlahtnejši Nazarečanki, Devici Mariji, vso čast. Tako, kakor one še dandanes, je pač tudi Mati Zveličarjeva hodila sem k studentu po vodo s črnim vrčem, in kakor capljajo dandanes z materami gologlavi in bosimi mladi Nazarečani, tako je moralo spremljati tudi božje dete svojo mater, ali pa je pozneje Zveličar sam šel z vrčem po vodo za revno hišico.

Kaže se tudi Jožefova delavnica, kjer je sedaj lična kapelica, in kjer je Jožef izvrševal svojo tesarsko obrt, pri kateri mu je gotovo Zveličar pomagal.

Ogledal sem si v cerkvi maronitov takoimenovano „mizo Gospodovo“, velik kamen, kjer je menda Kristus z učenci večkrat obedoval, in staro judovsko shodnico ali sinagogo, iz katere je bil Jezus pahnjen od lastnih rojakov, ko jim je povedal in dokazal, da je on obljubljeni Odrešenik sveta. Zunaj mesta kaže tudi prepad, v

katerega so ga Nazarečani hoteli pahniti, in kraj Marijine omedlevice, kjer je omedlela, ko so ji napačno poročali, da so njenega sina že pahnili v prepad.

Nazaret je nekako ustvarjen naravno za bivališče najsvetejšim osebam, katere je svet nosil. Po prijazni dolini se pride v mestece, ki je obdano od vseh strani z griči, tako da oko ne seže nikamor drugam, kakor tja gor, kjer je edina odprtina, na sinje, vedno vedro nebo. Ako pa gremo na vrh gričev, se nam odpre razgled, lep, veličasten, diven, kakoršnega izlaha ni najti nikjer. Od severa pozdravljajo nas s snegom pokriti velikani libanonski, resni vrhovi velikega Hermona in bregovi galilejskega morja; na vzhodu se vzdiguje gora Tabor, podobna staremu očaku, in onostransko jordanovo gorovje; na jugu se vidi mali Hermon, gorovje Gelboč, krasna dolina Ezdrelon, proti zapadu sveti Karmel, gora prorokov, in tam v daljavi se blišči temnomodro morje. Kolikokrat je pač tudi božji Zveličar ob praznikih samotno stopal po teh vrhovih, in kakšni čuti so morali pri tem napolnjevati njegovo božje srce!

Nazaret, ljubo mestece, kdo bi te mogel pozabiti, ko je v tebi prebivala in delovala sveta družina? Ti si biser ne samo lepe dežele Galilejske, ampak celega sveta!

3. Na Galilejsko morje.

Precej mrzlo majnikovo jutro je bilo, ko smo se odpravljali iz Nazareta, da obiščemo one kraje, kjer je naš Zveličar največ učil in storil največ čudežev, kjer je tako rad prebival, da je nekatera mesta imenoval „svoja“, od koder je

izbral večino apostolov, in kjer se je večkrat pokazal tudi po svojem vstajenju. Galilejsko morje in njegova okolica nam je draga, ker jo je tudi Gospod ljubil, in zato jo romar obišče z blagimi čutili, a vsak obiskovalec se veseli tudi izredne naravne lepote, po kateri se odlikuje, kakor le malo krajev, prehuda vročina. V sveti deželi je marsikaj drugače, kakor pri nas. Prave zime ne poznajo, ker ravno ob času, ki odgovarja naši zimi, ko zemlja počiva, namreč ob poletju, je tukaj najhujša vročina, ob času pa, ko je pravzaprav zima, obdelujejo polje. Dalje skoraj ni poznati vigredi ali jeseni, ampak le čas zime in poletja. Krasnih vigrednih dni, kakoršne imamo mi, tam ni, in mehke, bogate jeseni ne poznajo. Ravno tako je tudi z dnevnimi časi. Tudi tu je le noč in dan, mraka skoraj ni, in dan nastopi hitro, kadar se prikaže sonce, enako se tudi nagloma stemni, kadar zatone dnevna luč. Ko smo ob petih zjutraj vstali, je bila še popolna tema, pol ure navrh pa beli dan. Ker se po noči ozračje precej ohladi, je bilo jutro hladno, da smo se prav po jutrovi šegi postavili poleg hišne stene in se tako ogrevali, dokler ni prišel naš vozač.

Ker je Nazaret v nekakem gorskem kotlu, pelje cesta precej visoko navzgor. Prej je bil ta kos jako strm, ko je pa prišel v sveto deželo nemški cesar in se je reklo, da pride tudi v Nazaret in na Galilejsko morje, se je cesta preložila, kakor se je ob tej priliki sploh storilo marsikaj, kar bi se drugače ne bilo nikoli.

Na višini se očem odpre veličasten razgled po celi lepi Galileji tja do sinjega morja. Nehote obstoji popotnik tu, da uživa za nekaj tre-

žaljenja časti zoper Janeza Mak, učitelja na Golšovem pri Žihpoljah in zoper tri puškarje v Borovljah in sicer: Valentina Činkovca, Franca Grabnarja in Miklavža Pagitza. Nasilstvo, o katerem se je že večkrat pisalo v „Miru“, in katero izvajajo posilince ali nemškutarji v Spodnjem Rožu brezobzirno in prav barbarsko proti Slovincem, je namreč pognalo v zadnjem času v Borovljah smrdljivo in strupeno cvetje, katero v pravi luči kaže toliko hvalisano nemčursko omiko z nje gnanim, po dobrih treh mesecih dozorelim sadom. Slovenci so na svoji zemlji itak preveč mirni in potrpežljivi in vsled velike miroljubnosti in popustljivosti Slovencev so rastla grebena borovških nemčurjev, in v nedeljo dne 16. septembra m. l. so dosegla višek rasti. Imenovano nedeljo zvečer okoli 1/8 ure je namreč prišla poštna slovenska družba v kavarno g. Andreja Prešerna v Borovljah in se vsedla k eni praznih miz. Kavarna je bila v tem času precej dobro obiskana. Slovenski gostje so se med seboj dostojno in pošteno zabavali, si z živio napivali in se kot domači Slovenci v slovenskih Borovljah kajpada slovensko pogovarjali. Toda, čujte in strmite! Slovenska govorica in slovenski živio-klici so bili za borovške neodrešence že izzivanje. V svoji nemčurski podivjanosti so začeli hajlati in tuliti kakor divje zverine, nekateri gostje, večinoma privandranci, so takoj odšli, štirje pa, in sicer zgoraj imenovani obtoženci, so vstali v kavarni, misleč si, da bodo zgnali navzoče Slovence s svojim kričanjem, zabavljanjem, psovanjem in pouličnim vpitjem v kozji rog. A hudo so se urezali. Vkljub hudim, popolnoma neopravičenim in neutemeljenim psovkam, s katerimi so ti kulturonošci obsipali zlasti slovenske akademike, se Slovenci niso umaknili, ampak mirno in dostojno so poslušali pobesnelo nemčursko druhal z ljudskim vzgojiteljem na čelu, ki je rojila po kavarni kakor vzrojijo sršeni, če dregneš v njihovo gnezdo. Dregnila in skrajno razburila pa je te ljudi edino-le slovenska govorica. Situacija je postajala zmirom ostrejša in g. kavarnar je poslal po orožnike, ker se je bal še hujskih hrupnih prizorov, ki tudi gotovo ne bi bili izostali, ker je pač popolnoma umljivo, da bi tudi skrajno miroljubnim in nemčurskih surovosti že zdavnaj navajenim Slovincem pošla potrpežljivost in zavrela kri nad nerazumljivo razburjenostjo in podivjanostjo navzočih ultragermanov, ki so hoteli kar tisti trenotek vsiliti navzočim Slovincem prepričanje, da jim je tekla zibelka tam nekje v sredini Prusije in da so zgled prave nemške omike, na navzoče slovenske goste pa so napravili ta vtis, da pogostokrat pridejo v dotiko z predmestnimi barabami, od katerih so se naučili tako taktnega in dostojnega obnašanja in vedenja. Če tudi so oni Slovence izzivali, zasramovali in psovali ter povzročili hrupne prizore v kavarni, so bili še vrh tega tako predrzni, da so došlim orožnikom označili in začrnili Slovence kot izzivače, in na podlagi sodnijskim potom popolnoma ovrženih podatkov je sestavil orožnik Ojcl ovadbo za c. k. okrajno glavarstvo v Celovcu naperjeno proti Slovincem, in ta ovadba je več ali manj slovenskim akademikom dala povod k nadaljnim korakom v prepričanju, da je resničen narodni pregovor, ki pravi: Da se resnica prav spozna, treba je čuti dva zvona. Vršile so se v tej zadevi pri c. k. sodnji v Borovljah tri obravnave, prva dne 2. oktobra, pri kateri so bili zaslišani le obtoženci, ki so inkriminirane besede kajpada večinoma negirali; druga dne 10. oktobra, pri kateri je figurirala cela truma od nasprotnikov priglašanih za razsodbo cele zadeve po pretežni večini brezpomembnih prič (Illustrationszeugen), tretja in zadnja obravnava pa se je vršila dne 28. dec., nedolžnih otročičev dan, ali, kakor mi pravimo, na šapeljco, in pri tej obravnavi so bili vsi štirje nasprotniki ošapani, dva po c. k. notarju v Borovljah tudi zaradi žaljenja časti obtožena Slovenceva oproščena, ker je manjkalo za inkriminirane besede, ki so se jima podtikale, vsekakih tozadevno potrebnih dokazov. Po vsej sili so hoteli nasprotniki dokazati, da so Slovenci izzivali, a ponesrečilo se jim je, njih up je splaval po vodi, kajti celo od njih prijavljene resnicoljubne in nepristranske priče, zlasti pa g. kavarnar sam, so morale izpovedati, da so se Slovenci mirno in dostojno obnašali, in tekom obravnave se je jasno in razločno dognalo in s pričami dokazalo, da so obtoženci povzročili hrup in izzivali Slovence, in da g. kavarnar Prešern glasom svoje lastne izpovedi ni poslal po orožnike zaradi nedostojnega obnašanja Slovencev, ampak edino zato, ker se je bal, da bi se navzoči nem-

škonacionalni gostje ne bili zgražali nad slovensko govorico slovenskih gostov in da ne bi prišlo zaradi tega do kakih hrupnih prizorov, kakor se je to že opetovano zgodilo ravno v njegovi kavarni.

Konfiscirano.

Toda, da pridemo zopet k stvari, vse laži, vsa zavijanja niso ničesar pomagala, pri zadnji obravnavi, dne 28. decembra m. l. se je pokazalo, da je resnica in pravica na strani Slovencev. Vsi štirje obtoženci so bili obsojeni in sicer: V. Činkovec in Franc Grabnar na 40 kron oziroma 4 dni zapora, Miklavž Pagic na 20 kron oz. 2 dni zapora in učitelj Jan. Mak na 10 kron oz. 1 dan zapora, in vsi vkup na plačanje vseh sodnijskih in zastopniških stroškov. Tako je končana zadeva, katero so poskušali nemškutarji izkoristiti zoper Slovence, s popolnim porazom nemčurjev, v njihovo škodo in sramoto. Uničeni so njihovi sklepi, katere so baje kovali po vsaki obravnavi v kaki borovski gostilni, vse izmišljene besede, katere so hoteli izrabiti v škodo Slovencev, so se spreobrile v nič, na vsej črti je zmaga resnica in pravica, propadla laž in krivica. V trajen spomin na 16. september m. l. je dobil vsak izmed obtožencev zasluženi „porcijon“ in marsikateri Borovljanec, ki je do sedaj veroval v vsemogočnost in nezmotljivost borovških nemčurjev, si bo mislil:

„Tu biv to žinjov,
To je ana velka siva,
Da je borovška nemškutarija
Ošapana biva.“

Gospodarske stvari.

Črtice o govedarstvu.

(Piše Fr. Dular.)

V tisti deželi je blagostanje doma, v kateri napreduje živinoreja in v kateri cvete poljedelstvo.

(Dalje.)

Prenizki hlevi so od sile škodljivi, ker so navadno zaduhli, soparni in prevroč. Jako slabo pa vpliva prevroč in zaduhel hlev na živali, ker v njem morajo postati sčasoma mehkužne in močno občutljive. Prevelika toplota v hlevu je vzrok, da se živali močno potijo, da postanejo slabe, da izgube slast. Taka živina ima slabo hasen od pojedene krme, postane občutljiva in močno nagnjena k prehlajenju in drugim boleznim. Vsaka ostra sapa, vsak prepah ji more škodovati. Torej se ozirajte pri postavljanju hleva na primerno visokost. Majhni hlevi naj bodo 3 metre visoki, večji 3 1/2 do 4 metre, a prav veliki še celo višji.

Če je pa v hlevu premalo toplote, tedaj goveda zmrzujejo, lahko se prehlade in požro mnogo več klaje, da si iz nje pripravijo potrebno telesno gorkoto.

Govedu najbolj ugaja hlevska toplina tedaj, ko kaže toplomer 14 do 17° C. Vsak boljši živinorejec bi moral imeti torej v hlevu toplomer, da uravna v njem tisto toplino, katera živalim najbolj ugaja. Primerno hlevsko toplino dosežete po letu s pridnim zračenjem, po zimi pa z zapiranjem oken in vrat. Če nanese potreba, morete si še drugače pomagati. O hudi vročini po letu poškopite tla s hladno vodo in to večkrat ponavljajte, dalje odprite zračne luknje in okna ter jih zamrežite. Za gorkih poletnih večerov snemite vrata ter natakните lesu. Glavna stvar v tem oziru pa je pogostno kidanje in večkratno snaženje hleva. Če je nasproti temu po zimi hlev premrzel, opažite ga z listjem ali s slamo, vrata in okna dobro zapirajte in jih povijte s slamo. Prevelike bleve, v katerih stoji malo živine, primerno pregradite, ali pa napolnite prazne prostore z listjem.

Za uspešno rejo goveje živine in domačih živali sploh potrebujete pred vsem dosti krme, kajti le dobro hranjena živina daje lepih užitkov. Žitna cena je močno padla in zatorej so se močno znižali dohodki iz poljedelstva. Živinska cena pa vedno raste in bo še rastla. Torej živinoreje se poprimite, živinoreja je kmetov spas. Pravih dohodkov pa daje le umna živinoreja, a za njo je treba v prvi vrsti dosti in dobre klaje. Zatorej skrbite, da si pridelate dovolj krme.

(Dalje sledi.)

Kupujte národní kolek!



**Poskusite
in priporočite
izdelke**

**Vydrove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.**

V a b i l o.

Bekštanjska posojilnica v Ločah bo imela
občni zbor

na Svečnico, dne 2. februarja t. l. popoldne ob 3. uri pri Pložu v Ločah

po sledečem sporedu:

1. Odobrenje letnega zaključka.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Razni nasveti.

K obilni udeležbi se vabijo vsi združniki.

Ravnateljstvo.

V a b i l o.

Hranilnica in posojilnica v Št. Juriju na Zili, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ima svoj

letni občni zbor

dne 20. januarja 1907, v združni pisarni ob 3. uri popoldne s sledečim sporedom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računskega zaključka.
3. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
4. Slučajnosti.

K obilni udeležbi se vabijo vsi združniki.

Odbor.

Ravnokar je izšel nov natis knjige:

Izdajavec.

Zgodovinska povest iz turških časov.

Spisal **F. V. Slemenik.**

Izdala in založila **Družba sv. Mohorja v Celovcu.**

Velja mehko vezan K 1.—, za ude 80 vin., po pošti 20 vin. več.

Ob prehrani otrok z dojkami izgubi na tisoče otrok materino hrano in skrb. Ob preživljanju dojenčev s Kufejevo moko za otroke pa so dojke popolnoma nepotrebne, ker obsega moka za otroke v pravem razmerju vsa živila materinega mleka, ker otrokovim prebavilom ne dovaja nepribavnih snovi, dela obenem podajano kravje mleko lažje prebavno in zatorej razvitek otroškega telesa najugodnejše pospešuje in naposled mnogo manj stane nego dojka.

V Bilčovsu

se bode letos popravljalo

župnišče.

Mizarska dela, ki so proračunjena na 1500 kron, se bodo oddajala dne 2. svečana (Svečnica) ob 1/2 3. uri popoldne v župnišču. Pogoji se zvedo ravnotam.

Vsestransko hvalo in priznanje dosegel je letošnji

Koledar za kmetovalca 1907.

Uredil deželni nadzornik J. Legvart.

II. zelo popolnejši letnik z vsebino:

Kratek opis umne živinoreje; zlata pravila živinoreji, krmljenje goveje živine in prašičev.

Prašičjereja, mlekarnstvo, preiskovanje mleka, boleznin mleka. Obdelovanje travnikov, naprava in osuševanje travnikov, umetna in naravna gnojila. Sadjereja, naprava sadovnjaka.

Vinoreja, priprava dobrega vina. Kmet. zakoni. Hmeljarstvo. Preračun v kile, orale in hektarje. Koledar, sejmi, in še mnogo drugega.

Vežan je letos v posebno močno platno.

Cena s pošto K 1.80, in se naroča pri

Ivan Bonaču v Ljubljani.

Vsled prihranitve dragega povzetja se naj znesek naprej depošlje.

Noben vesten gospodar naj ne bode brez tega prepotrebne koledarja.

Podpisani naznanja da se je v Greifenburg preselil in še zmiraj poučuje v orgljanju in cerkvenem petju. Vsled ložje službe mu preostaja časa dovolj in je volje sprejeti enega fanta pod ugodnimi pogoji v uk. Če se torej kak slovenski fant želi v enem letu orgljanja naučiti, naj se oglasi pismeno ali osebno in se mu bodo naznanili pogoji. Dober pevec (bas) ima prednost.

Jurij Rascher,

organist, Greifenburg, Zg. Koroško.

Pozor! — Čitaj! — Pozor!

Slavonska biljevina

napravljena iz najboljših gorskih zelišč, izvrstno in z najboljšim uspehom deluje proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, hripavosti, težkemu dihanju, astmi, pljučnemu katarju itd.

Delovanje izvrstno, uspeh gotov.

Cena je franko na vsako pošto 2 stekleničici 3 K 40 vin., 4 stekleničice 5 K 80 vin. po povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Manj kot 2 stekleničici se ne pošilja.

Prosi se, da se naročuje samo naravnost

pri

P. JURIŠIČU, lekarnarju

v Pakracu, št. 58 (Slavonija).

Prva in edina slovenska tvornica voščenih sveč na Spodnjem Štajerskem v Šoštanj

Lovro Pokorn

priporoča velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu posebno sedaj za svečnico svojo veliko zalogo voščenih sveč za cerkve, voščene zvitke, velikonočne sveče itd. ter vsa k tej obrti spadajoča dela. Zagotovljajoč najboljšo in najsolidnejšo postrežbo se najtopleje priporočam za obilna naročila z odličnim spoštovanjem vdani

L. Pokorn, svečar.

Svoji k svojim!

Loterijske številke od 5. januarja 1907.

Linc 37 15 81 22 14

Trst 63 85 2 70 53

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se vljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavitkov itd. po najnižjih cenah.

Lovske puške



vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

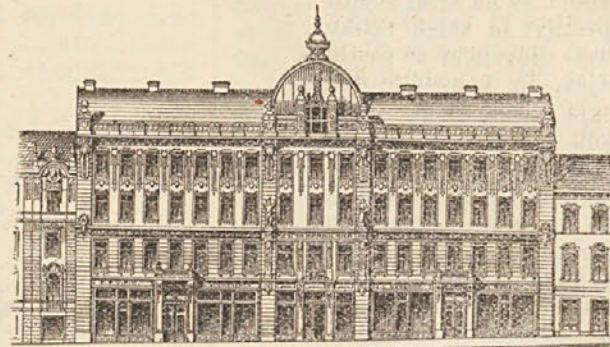
Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštne prosto.



Stanje

hranilnih vlog:
nad 23,000.000 K.



Rezervni

zaklad:
nad 800.000 K.



Mestna hranilnica ljubljanska

v lastni hiši v Prešernovih ulicah št. 3,

poprej na Mestnem trgu zraven rotovža,

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4³/₄% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto voljo dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Poštne hran. račun št. 45.867.

Posojilnica v Radovljici

registrovana zadruga z omejenim poroštvom,

uraduje vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne, ob nedeljah pa od 8. do 12. ure dopoldne v lastni hiši št. 81.

Hranilne vloge obrestujejo se po

4 ¹/₂ **0** ₂ **0**

brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje zavod iz lastnega. Za nalaaganje denarja so tudi položnice poštno-hranilničnega urada na razpolago.

Posojila se dajejo na hipotekarni kredit po 5¹/₄% in na osebni kredit pa po 6%. Eskomptirajo se tudi trgovske menice.

Posojilnica ima tudi svojo

podružnico na Jesenicah

v Hrovatovi hiši št. 96.

Uraduje se vsak dan, kakor v centrali. Vsled otvoritve karavanske železnice se nudi Korošcem ugodna prilika za sigurno nalaaganje denarja.

Denarni promet v letu 1905 K 3,200.000. Stanje hranilnih vlog v letu 1905 K 1,877.859.